

CONFABULA

II. évf. 12.szám

'93 november / I.

POTE Hallgatók lapja

ORVOSTUDOMÁNY ORVOSTUDOMÁNY

A tartalomból:
**Tovább folyik a vita
a
vesetranszplantáció
etikai hátteréről**
2-3. oldal

**Fontos dolgok a
Vadászklubról**
4. oldal

RocheQuiz III.
6-7. oldal

Őrülünk megféle
8. oldal

**Keresetlen szavak a
Diákcentrumról**
9. oldal

English pages
10-11. oldal

**Szerkesztőnk és a
sza(e)xis nyuszi
esete**
12. oldal

Az OrvosTudomány Szerkesztősége és a Glaxo gyógyszergyár támogatásával a négy hazai orvosegyetem egy-egy évfolyama kedvezményes áron kapta kézhez az OrvosTudomány (a Scientific American Medicine magyar kiadása) két kötetét. A kb. 12.500,- Ft

helyett 2.090,- Ft-os áron jutott hozzá nálunk minden harmadéves hallgató.

Felmerülhet a kérdés, hogy miért csupán egy évfolyam kapja. A válasz roppant egyszerű: a szponzorok ennyi pénzt áldoztak rá.

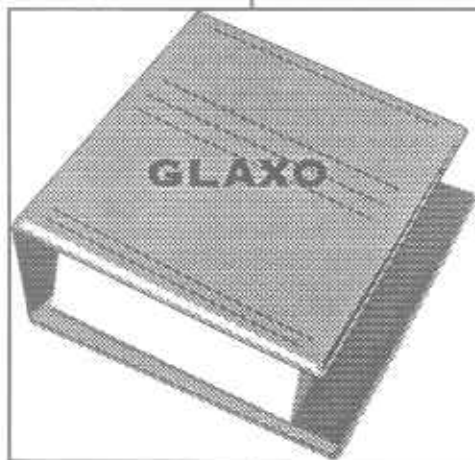
Az illetékesek döntése értelmében esett a választás a harmadévesekre. Kérem azokat, akik emiatt méltatlankodnak, értsék meg, hogy aki a pénzt adja, az diktálja a feltételeket.

Egyébiránt ez az akció a hazai orvosképzésben történelmi jelentőségű. Az közismert, hogy továbbképzésekre, kongresszusokra stb. eddig is nagy összeget áldoztak a gyógyszer-gyárak. Hazánkban azonban a graduális képzésbe ezidáig ilyen jellegű támogatás nem

jelent meg. Így ez az ajándék nem csupán volumenét, hanem jellegét tekintve is kiemelkedő. Ezért az OrvosTudomány Szerkesztőségét és a Glaxo gyógyszergyárat köszönet illeti. Ezt mind magam, mind minden érintett hallgató nevében megköszönöm.

Egyéb információk: A továbbiakban felmérést készítettünk arra vonatkozóan, hogy a felsőbbévesek körében mekkora az érdeklődés a kedvezményes árú könyv iránt, illetve később ki öhajtja a kiegészítéseket is jutányos áron

megvásárolni. Tehát a lehetősége annak, hogy a 4., 5. és 6. év is hozzájusson a könyvhöz, megvan. Hogy ez realizálódik-e, a további tárgyalások során derül ki. Tervezik továbbá azt is, hogy az elkövetkező években is megkapják majd a harmadévesek a könyvet.

Boncz Imre
Pécsi Orvostudományi
Egyetem
Hallgatói Önkormányzat
elnöke

Kinek szurkol az Egyetemi Etikai Bizottság titkára?

Évtizedes lemaradást pótolunk azzal, hogy beindítottuk a POTE-n a vesetranszplantációt. Az egyetemi közvélemény többsége igen pozitívan értékelte erőfeszítéseinket és a hallgatóktól a tanártársaimig számosan kifejezték elismerésüket. Néhányan azonban láthatólag nem örülnek ennek, sőt olyan barátságtalan hangú véleménynyilvánítást is megengednek maguknak, mint Jakob Tibor dr. teszi ezt a Confabula októberi számában.

A Confabula szeptemberi számában megjelent nyilatkozatomban azt mondtam, hogy "A jelenlegi etikai szabályok teljesen megfelelnek az európai viszonyoknak." E mondatomban az európai jelzőt a cikkíró szándékosan félreérti és gúnyosan felveti, hogy talán én Albániára vagy Oroszországra gondolok. Jakob doktornak, mint bölcsésznek József Attila soráival szeretném megvilágítani az európai szó jelentését. Kiváló költőnk Thomas Mann üdvözlése című versében azt írja: "...mert örül, hogy lát ma itt fehérek között egy európaít." Én nem feltételezem senkiről, hogy azt gondolja, hogy ebben a sorban az "európai" jelző az albán kecskepásztorra vagy az urali szénbányászra vonatkozna, hanem a kultúrát, civilizált, példaként szolgáló kiemelkedő intellektusra.

Az Egyetemi Etikai Bizottság állásfoglalása nem került el a figyelmemet, sőt nem kevés bosszúságot okozott azzal, hogy a transzplantációs munkánkat egyrészt hátráltatja a donáció visszaszorítására tett erőfeszítésekkel, másrészt kifejezetten sértő

feltételezéseket tartalmaz a szervek "elosztására" vonatkozó pontjában.

Az állásfoglalásuk a halottak jogait elismerésre méltóan fogalmazza meg és egyetérték abban, hogy elérendő célként ezt kell megfogalmazni. Addig azonban, amíg a betegek jogai nincsenek ilyen színvonalon, alkalmazását túlzónak tartom. Javasolom a Tiszelt Bizottságnak, hogy foglalkozzanak egyszer a betegek jogaival is. Példaként a pécsi onkológiai, vagy cardiológiai helyzetet hoznám fel. Miért nincs joga egy baranyai rákos betegnek, hogy korszerű sugárkezelésben részesüljön, vagy miért hal meg Pécsen olyan beteg szívinfarctusban, akit Debrecenben vagy Szegeden meg tudtak volna gyógyítani.

A vesetranszplantációval kapcsolatban a helyzet hasonló volt. Beindulásunk előtti másfél évben hiába várt 50 beteg Pécsen vesére, egyet sem ültettek be. Ez év szeptembere óta 4 pécsi kapott vesét és ezzel reményt a gyógyulásra.

A vesetranszplantáció beindítása tehát egy ilyen "jogtalanságot" eliminált, ezért érthetetlen számomra miért szurkolnak akkor egyesek ellenünk?

Munkámban pedig továbbra is a saját lelkiismeretemmel összeegyeztetett etikai elveket fogom követni és alapvetően a betegek érdekeit tartom szem előtt, már azért is mert orvosi esküöm erre kötelez.

Dr. Horváth Örs Péter
egyetemi tanár

Pécs, 1993. október 18.

Néhány gondolat arról, hogy hazánkban etikailag ki szabályozza a vesetranszplantációt

Egyetemista koromban egy barátom, aki újságírónak készült, egy pohár sör mellett mesélte legfrissebb újságírói tapasztalatait. "Komám, az interjúalany sokszor nem is sejt, hogy az interjúban lényegében az hangzik el, amit én a kérdéseimmel elmondok. Az interjúalany beszél ugyan, de csak úgy, ahogyan én kérdezek." Barátom túlzó véleményét már akkor is a szakma iránti határtalan lelkesedés eredményének tudtam be, de most is az a véleményem, hogy egy interjú mindkét szereplő - a kérdező és a válaszoló - közös alkotása.

Ezek után érdeklődéssel olvastam azt az interjú vázlatot, amit szerzőtársunk - az újságíró - még a megjelenés előtt Horváth Örs Péter professzornak és nekem megmutatott. A válaszok lejegyzésénél kialakult félreértéseket és néhány gépelési hibát kijavítottam. Az egyik kérdés azonban elgondolkodtatott. Erről a kérdéssel addig nem tudtam, mert az újságíró technikai okokból külön beszélt Horváth professzorral és velem. A kérdést elhibáztattnak éreztem, de tekintettel arra, hogy nem a válaszok lejegyzési hibájáról volt szó, nem volt jogom a kérdést kritizálni. Most azonban kötelességem néhány gondolatot elmondani a konkrét kérdéssel kapcsolatban.

A kérdés azt firtatta, hogy ki szabályozza hazánkban etikailag a vesetranszplantáció menetét.

A kérdés engem egy régi beidegződésre

emlékeztet. Azt az időszakot idézi, amikor egy magát arra hivatottnak érző személy vette magának a bátorságot, hogy olyan dolgokat szabályozzon, amit igazából csakis egy közösség többségének reális véleményét tükröző fórum szabályozhat. A múltban a szabályozási jogok maguknak vindikáló emberek rendszerint azt hangoztatták, hogy ők a legnagyobb közösséget a népet képviselik. Ezzel igyekeztek döntéseiket legitímnak feltüntetni. Ha a legitimitásnak nagyobb látszatot kellett adni, akkor verbuváltak maguknak egy bizottságot, aminek összetételére kínosan vigyáztak. Figyeltek arra, hogy a nép minden rétege képviselve legyen, a fiatal szövegíróktől a nyugdíjas professzorig. A bizottság összeállításánál csak arra kellett a múltban vigyázni, hogy véletlenül sem volt szabad a bizottságba valamiféle okvetlenkedőt bevenni. Olyan, aki a lényeges döntések megszavaztatásánál esetleg eltért a hangadóktól. Ha összeállt a csapat, amit nevezhetünk lakóbizottságnak, KISZ bizottságnak, vagy szocialista munkaverseny bizottságnak, akkor már csak arra kellett ügyelni, hogy a külvilág felé rendszeresen igazolja a bizottság létének szükségességét. Ez rendszerint úgy történt, hogy több kevésbé gyakran jegyzőkönyvek és írásos anyagok láttak napvilágot a megoldott és a megoldás alatt lévő problémákról és esetleges álproblémákról. A fontos az volt, hogy az

adott bizottságról az a benyomás alakuljon ki a külső szemlélőkben és a feltételekben, hogy az állandóan, lázasan és termékenyen dolgozik.

Visszatérve a számomra elmúltak tűnő időket idéző kérdéshez, nem tudom megmondani, hogy ki az, aki emberek életét komolyan érintő kérdésekben venni merészeli a bátorságot, hogy szabályozzon. Semmi esetre sem olyan ember vagy bizottság teheti ezt meg, amelyik nem bírja azon emberek felhatalmazását, akikre az adott bizottság döntései vonatkoznak.

A szervátültetés olyan kérdés, ami valamilyen módon az egész ország lakosságát érinti. Ebből következik a számomra, hogy a kérdést az ország választott képviselői által hozott és elfogadott törvények szabályozhatják. A törvények szabta kereteken belül lelkiismerete szerint mindenki alkothat szigorúbb szabályokat, de csak a maga számára. Emberek közössége ugyancsak hozhat szabályokat, de az ugyanúgy csak a közösség tagjaira lehet kötelező. Vagyis arra a kérdésre, hogy hazánkban ki szabályozza etikailag a szervátültetést talán az volna a megfelelő válasz, hogy ugyanaz, aki a vakbélműtétet, a törvények és a szakma elfogadott szabályai. Elfogadható Jakob Tibor véleménye is, aki szerint a kérdésre az volna az adekvát válasz, hogy senki.

A Confabula 1993. október/1. számában

megjelent gondolatainak összességét azonban nem tudom elfogadni. A szerző a POTE Étkai Bizottságának 1993. május 4-i ülése jegyzőkönyvéhez, illetve a Bizottságnak a kadáverből nyert szervek és szövetek transzplantációjának erkölcsi kérdéseiről alkotott állásfoglalása cílemond bevezetőt és egyben kritikát Horváth professzor nyilatkozatáról.

Az, hogy Jakab Tibor meglehetősen meglepődött Horváth professzor válaszában, az az ő ügye. A válasz mindenesetre úgy igaz, ahogyan az elhangzott. Egész Európában, a szerző szavaival említve az Atlanti Óceántól az Urálig, Albániától Norvégiáig nincs mindenki a jelentéséből fakadóan kötelező etikai szabály.

A jog és az erkölcs egybeesése valóban problematikus. A jogszabályok demokratikus rendszereket feltételezve

legitimnek tekinthetők és azok ideális esetben egyértelműek. Az erkölcsi szabályok sokkal nehezebben megfoghatóak - már azok, amelyeket jogszabály nem rögzít, mert lopni, ölni nemcsak erkölcsileg erkölcstelen, de jogellenes is -, ugyanakkor többféleképpen értelmezhetőek, időben változóak. A ma ártalmatlan szappanreklám a nagymamám idejében valószínűleg kimerítette volna a paráználkodás fogalmát.

Azt hiszem ez az oka annak, hogy a jogszabályokon túl sehol sincs átfogó etikai szabályozás a szervátültetésről. Egy-egy csoport, közösség elmondhatja véleményét egy adott kérdéssel, de ez mindaddig magánvélemény, ameddig azt az adott csoport a törvényhozók többségének - és az általuk képviselt választók többségének - megnyerésével jogszabályi formába nem önteti.

Érdekes elmondani, hogy Japánban a sinto vallás hatására az agyhalál megállapítását a törvény nem teszi lehetővé, de hogy a kadáver szervek transzplantációjára szoruló polgárokat mégse érje kár, a japán egészségügyi kormányzat finanszírozza számukra külföldön történő kadáverből való szervátültetést.

A POTE Étkai Bizottság Állásfoglalása előtti bevezető gondolatokból úgy érzem, hogy az állásfoglalás egy eddigi hiányt hivatott pótolni. Olyasminek tűnik Jakab Tibor bevezetőjéből, ami a szervátültetés etikai szabályozását hivatott megoldani és ami feltételezhetően elkerülhette Horváth professzor figyelmét.

Azt biztosan tudom, hogy Horváth Örs Péter professzor ismeri a bizottság állásfoglalását.

Ha fontosnak tartja, bizonyára a véleményét is el fogja mondani róla.

Tekintettel arra, hogy a POTE Étkai Bizottság, mint a Rektor tanácsadó testülete még az egyetem, mint "független állam" keretén belül sem hatóság, annak állásfoglalását a magam részéről úgy tekintem, mint 11 jószándékú ember jobbitani akaró véleményét, amiből a megvalósíthatót és elfogadhatót érdemes megvalósítani és elfogadni. Meg kell mondani, hogy a bizottság által javasoltak túlnyomó részével egyetértek és azt magam is úgy csináltam, csinálom, mindenféle állásfoglalás nélkül is.

Az állásfoglalás kialakításakor, mint meghívott vendég, jelle lehettem és véleményemet ott elmondtam. Az ott elhangzottak közül csak néhány dolgot említenék most meg.

Az I/2. pontban a bizottság úgy foglalt állást, hogy a szövetek "elosztása" kizárólag a társadalmi igazságosság elvére alapulhat. Az én véleményem szerint ez kizárólag orvosi elveken alapulhat. A társadalmi igazságtétel nem az orvos dolga.

A II/1. pont a bizottság nem ért egyet a szerv és szövetdonációra vonatkozó jogszabályokban foglalt feltételezett beleegyezés elvével. Ehhez azt tudom hozzáfűzni, hogy az Európa Tanács tagországainak kétharmadában a feltételezett beleegyezés elve van érvényben és Nagy Britanniában jelenleg történnek lépések a miénkhöz hasonló jogszabály megalkotására.

A II/2. pontban a bizottság a szóbeli vagy írásbeli tiltakozás egyszerűsítését javasolja. Az érvényes jogszabály azonban nem tesz kötelezővé semmilyen formát a tiltakozás kifejezésére. A tiltakozás történhet akár egy kopott iskolásfüzetből kitépelt papíron vagy az ápolónőnek elmondott egyetlen mondatlall.

Az állásfoglalás egészéről ismét csak azt tudom mondani, hogy annak túlnyomó részét jónak tartom, a benne foglaltak nagy részét belső erkölcsi kényszerből magamra nézve kötelezőnek tartom. Ugyanakkor nem tartom az állásfoglalást semmilyen tekintetben sem jogszabálynak. A POTE Étkai Bizottságát pedig felkészült emberek tudományos fórumának inkább tartom, mint legitim hatóságnak.

Dr. Kalmár Nagy Károly
egyetemi tanácsgéd

IDEGEN SZEMMEL

Talán nem veszitek rossz néven, ha én, mint német orvostanhallgató az újságotokba "CONFABULÁBA" írok. A nemzetközi cserégyakorlat keretében 4 héten keresztül a Szemészeti Klinikán dolgozhattam. Ez idő alatt sok kedves emberrel ismerkedtem meg. Nem csak a klinikán, a diákok között is találtam barátokat, akik segítettek nekem az ittlétem idejét kellemesen eltölteni.

Ez idő alatt jelent meg a CONFABULA idei első száma, amely nekem nagyon tetszett, azért is, mert a szerzőkkel vidám, szép órákat töltöttem el. A lipcsei egyetemen vagyok hallgató idén ősszel leszek ötöd éves. Ennek végén 5 hónapon belül 15 szóbeli vizsgát kell letennünk. Tetszenek az ötletek, hogy az utánaatok jövő évfolyamokat a különböző vizsgák "anatómiájáról" és "élettanáról" felvilágosítjátok. Ami nekem nem tetszett az a tárgyak közötti fontossági fokozatok meghatározása. Véleményem szerint az orvosi egyetemen nem lenne szabad szakbarbárokat képezni. Sosem szabad elfelejteni, hogy az ember egységes egész, és a betegségek különböző szakterületeket kötnek össze egymással, így a betegségek más, nem szorosan a szakterületünkhöz tartozó részeit is jól ismerni kell.

Nagyon csodálkoztam, mikor mesélték, hogy vizsga előtt egy úgynevezett tételsort tesznek közzé. Ez megkönnyíti a vizsgázást, hiszen van kapaszkodó; és, ha minden tételre felkészültél nagy valószínűséggel nem rúgnak ki. Nálunk (sajnos) ilyen nem létezik. Így többször előfordul, hogy vizsgák előtt ülünk az előadásjegyzetek és könyvhalmok között és nem tudjuk hol kezdjük el és hol fejezzük be. Feltétlenül együttműködési készséget látok a vizsgázatók részéről abban, hogy kiadták a tételsorokat, másrészt úgy gondolom, egy tárgyat nem lehet aszerint minősíteni, hogy mennyi időt kell a megtanulására fordítani.

Végül szeretnék még egyszer köszönetet mondani azoknak, akik újra bebizonyították nekem, hogy a magyar Európa legkedvesebb nemzete.

Németh Angelika

A múltkor számban a Yanuini - de miből o. írás végéig lemaradt az aláírás. Az eset nem szándékos volt. A technika ördöge szót bele. Mivel ez számos embernek problémát okozott ezért most elnézést kérünk Dr. Csernus Valértól. A olköt ugyanis 5 irta. Reméljük ezekután is írni fog.

A szerkesztőség

A VADÁSZKLUBRÓL ÉS EGYEBEKRŐL

Talán emlékeztek még arra a papírra, amit egy éve töltött ki négy évfolyam a Vadászklubbal kapcsolatban. Mi történt azóta?

Tavaly őszi kérvényünkben arra kértük dr. Kelényi Gábort, döntsön a Vadászklub büfé céljára való felhasználásáról, és az egyetem hirdessen meg egy pályázatot. Kérvényünkre írásban nem válaszolt, viszont megtudtuk, hogy már régóta fűradoznak a Vadászklub bérbé adásán, de megfelel embert nem találtak. Arra kért, próbáljunk meg mi keresni egy vállalkozót, aki alkoholmentesen üzemeltetne egy büfét. Ezután elmentünk a város legjobb tejvízjába, és megkérdeztük a tulajdonosát, működtetne-e egy hasonló büfét az egyetemen. Örültünk, hogy sikerült találni egy megfelelő embert, amit azzal tudtunk bizonyítani, hogy ennek a férfinek évek óta van már egy ragyogó tejvízje. Ezek után egyetemünk gazdasági vezetőihez (gazdasági rektorhelyettes és gazdasági főigazgató) irányított. Tőlük megtudtuk, hogy "a hallgatói étkeztetés meg van oldva, hiszen ebédelni tudunk a B-házban, délelőtt rendelkezésünkre áll a büfé és a Misi-shop, délután pedig az automata." Ezután kiderült, hogy rektorhelyettesünk a fent említett helyek egyikét sem látogatta meg az utóbbi pár évben, arra a megjegyzésre pedig, hogy az automatából csak italokat vásárolhatunk, gazdasági főigazgatónk válasza a következő volt: "ez nem igaz mert van er leves is." Tekeres Miklós elmesélte koncepcióját, miszerint az összes egyetemi büfét egy vállalkozónak adná ki, beleértve a Vadászklubot is, ahol egy rektori fogadóhelyiséget akarnak berendezni. Ez az információ megdöbbentett, két okból is. Az egyik, hogy egyetemünk gazdasági vezetője monopolizálni akarja a büféket, mikor szerte a világon a piacért való versengés biztosítja a minőséget, és korlátozza az árakat. A másik, hogy prominens vendégeit egy zajos alagsori helyiségben szeretné vendégül látni a rektori testület. Egyenes nemleges választ senki sem adott, halogatták az ügyet illetékes vezetőink. Közben a helyzet igen kínossá vált a vállalkozóval szemben, aki ekkor már embereket szervezett be és két hét alatt beindította volna a közösen elképzelt tejvíz. Ekkor ismét kérvénnyel fordultunk rektorunkhoz, hogy döntsön a Vadászklub sorsáról, és bérbé adás esetén mérsékelje a bérleti díjat, hiszen ez mindenképpen a mi zsebünkben adódik össze. Ez tehát egy olyan pont, ahol az egyetem és a diákság érdeke ütközik. Ebben a kérdésben a rektor elzárkózott a véleménynyilvánítástól, gazdasági vezetőink pedig azt mondták, hogy az " egyetem nem jótékonyági intézmény."

A második kérvénnyel kapcsolatban szeretnék elmesélni pár dolgot. (Ez közel 400 diák írta alá és 23 oktató adta támogatását.) A hallgatók közül sokan féltek az esetleges következményektől. Téves feltételezés, miszerint bárkit is kellemetlenség érnek ha aláír egy olyan kérvényt, aminek a rektor nem örül. Senkinek nem volt semmilyen kellemetlensége a pathologia vizsgán, ami összefüggött volna ezekkel a problémákkal.

Egyik oktatónk a felkeresettek közül nem támogatta a hallgatót a Vadászklub ügyében, érvelése figyelemreméltó. Azt mondta, csak olyan dolgokban támogatja a hallgatókat, ami a tanulással kapcsolatos, különösen addig, amíg a pincében halomszám hevernek értékes folyóiratok és könyvek, mert az egyetemnek nincs pénze megfelelő könyvtár berendezésére. Úgy vélte, a diákok túl sok pénzt herdelnek el, az egyetemnek viszont mindenhol pénz kell szereznie, ezért nem értett egyet a bérleti díj mérséklésével. (Talán a HÖK pénzéből is lehetne valamennyit a könyvek megmentésére felajánlani.)

A HÖK-kel kapcsolatban érdekes tapasztalatom volt, hogy az oktatóknak fogalmuk sincs arról, milyen kevés embert takar ez valójában. Szemükben a HÖK egyenlő a hallgatóssággal. A választmány az ülések időpontjáról sem tájékoztatja a többieket, nemrég hogy döntései előtt kikérje véleményüket. Egyik évfolyamtársamat megkérdeztem tavaly, hogyan szavazott a professzorválasztáson. Válasz: ez magánügy. Ez jellemzi az egész egyetem működését. Például az Egyetemi Tanács ülései nyilvánosak, de hogy mikor ülnek össze vezetőink azt csak ők tudják. Az még szinte titok számba megy, hogy az Oktatási Bizottság tagjai mikor dugják össze a fejüket. Sajátosan értelmezett nyilvánosság az, ahol sem plakátok sem az ülések időpontjai és programjai. Mindig mulatságosnak érzem azt is, amikor délutáni szakmai előadásokon arról siránkoznak oktatóink, hogy diákokat nem látnak a padokban. Ne is várjon senki látnak a padokban. Ne is várjon senki diákokat, ha meghívót csak oktatók kapnak. Egy-két szó az előadások témáiról és időpontjairól a Confabulában talán elég lenne.

Visszatérve a Vadászklub témához, rektorunk második kérvényünkre sem válaszolt. (Ha arra gondolok milyen hosszasan levelezett pár diákkal a gólyatáborral kapcsolatban, nem tudom megérteni a helyzetet.) Tavasszal dr. Kellermayer Miklós oktatási rektorhelyettesünk vette szárnyai alá az ügyet, és vitte a problémát a rektori testület elé. Majd pályázatot hirdetett meg az egyetem, és azóta egy férfi már ki is bérelte a Vadászklubot, ahol november közepén nyit

egy büfét és kisboltot. Estig nyitva tart majd, és egyetemi klub jellege is lesz talán. A boltban diszkont áron vásárolhatunk mi is, bár ez inkább a dolgozók számára nyílik az Egyetem határozott kérésére. Ezt kicsit furcsának találom. Még olyan munkahelyről nem hallottam, ahol a dolgozók munkaidőben legalisan intézhetnek el a hétévnyi nagybevásárlást. Persze ehhez a hallgatóknak semmi köze, és nem is érdekel senkit, amíg nem az ő lyukasórája megy rá a sorbanállásra, miközben öt-hat hölgy vásárol ráérősen a családjának hétévégre. Elég közel van a Makári abc ahhoz, hogy oda szaladjanak át dolgozóink mosószerrel vagy fagyasztott csirkét venni. (Ceruza vagy tollbetét csak álom számunkra)

Az új klub nagyon ígéretesnek indul, a probléma a szerződéskötéssel van, amiből hiányzik a hallgatói kontroll, pedig ez a büfé is a mi zsebünkön alapszik. Az egyetem igazán méltányos bérleti díjat kért, ezért valószínűleg az árakat is ki tudjuk fizetni. De tartok tőle, hogy pár év múlva ugyanolyan lesz a helyzet, mint a terapeuta egyedül uraló Balassa Diákszövetkezettel kapcsolatban. El tudom képzelni, hogy a régi büfék könnyedén egy kézbe vándoroljanak. Ekkor az árakat semmi és senki nem fogja korlátozni. Semmi, mert versenyszituáció kizárt, és talán senki, hiszen a paraszolvencia sem ismeretlen. Ezért kellene a vásárlók (diákok és dolgozók) érdekeit is képviselni a szerződés megkötésénél. Sajnos nem voltunk hivatalosak. Ez még nem is lett volna baj, ha a szerződést kötő személyek gondolták volna erre a problémára. Mit lehetne tenni? Az egyik elképzelés az, hogy hivatalosan, a szerződésben kellene biztosítani a vásárlók jogát, hogy valamilyen úton elérhessék a szerződés felbontását. Például X-számú hallgató és dolgozó kérésére egy Y-bizottság (esetleg a mindenkori HÖK választmány a Gazdasági bizottsággal együtt) vizsgálja meg a felmerülő problémákat, és amennyiben azokat a mindenkori gazdasági helyzet, stb. függvényében jogos panaszoknak tartja, jogában álljon a szerződés felbontása. Persze nem elég rögzíteni a kontrollt egy szerződésben, arról állandóan tájékoztatni kell az új diákságot. Nem értem például miért nem tekinthetnek be a hallgatók őket érintő szerződésükbe. Az eltitkolt papirokból arra következtethetünk, hogy azok nem igazán összegytemi érdekeket szolgálnak, hiszen ez esetben nem kellene elzárni őket a nyilvánosság elől.

Még egy nagyon fontos kérdés merült fel az új büfével kapcsolatban: annak ellenére, hogy előzetesen vezetőink ragaszkodtak az alkoholmentes büféhez, most mégis olyan szerződést kötöttek, ami délután

és este engedni szeszes ital árusítását. Ezt az a bizonyos 400 ember, aki a kérvényt írta, nem tartotta szükségesnek, és az oktatók sem ezt támogatták. Felháborítónak találom, hogy vezetőink kocsmát nyitottak az egyetem területén. Mi csak gyors, kulturált étkezési lehetőséget szeretnénk volna egész nap. Hogyan tanuljon például egy fiatal lány nyugodtan este tizig a könyvtárban, ha az udvaron alkoholt árulnak, ráadásul egy olyan büfében, ahova bárki bejöhét. Azzal sem értek egyet, hogy biliárdasztalt üzemeltessenek az egyetemen. (Mi jön ezután?) Az alkohollal kapcsolatban súlyosbítja a helyzetet, hogy mégis-csak orvosi egyetem lennénk, és hivatalosan kötelességünk fellépni az alkohol és cigaretta ellen. Mindenkinek magánügye, hogy szabad-idejében mennyit iszik vagy dohányzik, de ha egy orvosnak hivatalosan kell állást foglalnia, a helyzet egyértelmű. Az egyetem egyelőre nem magánjellegű intézmény, és az alkohol forgalmazásához adott engedéllyel mindenképpen elnyerjük a vizet prédikál és bort iszik címet. Ráadásul oktatóinktól rengeteget hallunk arról, hogy egy orvosnak példamutató életet kell élni. Nos, ha erről papolnak kedves oktatóink, jó lenne, ha a látszatot legalább a kerítésen belül megőriznék.

Persze mindezek ellenére nagyon klassz, hogy végre nyílik egy jó hely számunkra, ahol tudunk enni, inni, beszélgetni és egy kicsit pihenni. A Vadászklub bérletje szívesen lát minden ötletet és kérést tőlünk, vagy ha valamilyen probléma felmerül, nyugodtan szólhat neki bárki. Mindjárt az első gond a klub neve. Ez a régi Vadászklub elnevezés nem igazán jó. Ha valakinek valami jó ötlete támad, feltétlenül mondja el az új POTE-klub vezetőjének (Vadászklub a főépülettől jobbra, a Magatartástudományi Intézet alatt).

Mezősi Andrea (IV/9)

VÉLEMÉNY?

Kedves B&I (bé et i), azaz anonim barátom!

Érdeklődve olvastam a CONFABULÁ-ban (II. évf. 11. szám.) TÜKÖR című művedet. Mint az Oktatástechnikai és Módszertani Központ (nem pedig Oktatási Csoport -vagy honnan vetted-) dolgozója, egy fél bekezdésnyi részre szeretnék reagálni.

Mivel magam is résztvettem a FEEDBACK-kel kapcsolatos munkában, van egy halvány sejtelmem, hogy ki az akit Te oly kedves bájjal csak "ordonáré hentes" címmel tisztelsz meg.

Hát ez a személy én lennék! Kösz!

Bár alapvetően kíváncsi lennék, hogy néhány medikus társad ill. medika társnődöt mivel illetnéd, ha Te is végig szenvedted volna velünk azt a négy hetet. Hidd el, még azok a kollégáim is rendkívül érdekes jelzőkkel tudnának szolgálni, akik szerinted udvariasak és kedvesek. A különbség köztük és köztém az ingerküszöb magasságában található.

Tudod világéletemben nehezen tudtam bánni azokkal az emberekkel, akiknek az IQ-ja szobahőmérsékleti szinten mozog. Persze celsiusban értve. Azt, ha valaki ezzel még dicsekszik is, mintegy sportot csinálva az értetlenségből, azt kimondottan nehezen tolerálom. Mindez okozta azt az ingerülten ironikus hangvételt, melyet sérelmezhetek néhányan.

Tudod, az, hogy valaki egyetemre jár, még nem jogosítja fel arra, hogy a másikat bunkónak nézze. Hiszen ebben a "kiváltságban" más is részesülhetett valamikor. Pláne akkor nem, ha az illetőt annyira sem ismeri, mint mondjuk, a fűszeres macskáját. Az otthon melegére meg igazán azoknak lenne szükségük, akiknek akkor, azokat a félmondatokat szántam.

Végig gondolva mind azt az időt, amit itt eltöltöttem, már csak azért imádkozom, hogy soha ne kelljen ilyen orvoshoz fordulnom a jövőben, aki még a helyesírás szabályaival sincs tisztában.

Őszinte tisztelettel a kivételek irányában:
Bősze András
POTE OTMK

JUBILEUMI KONFERENCIA

Ez a nagy esemény abból az alkalomból kerül megrendezésre, hogy 1993-ban ünneplik a debreceni polgárok városuk 300., a Debreceni Orvostudományi Egyetem a 75. és mi (a HuMSIRC) a 10. születésnapunkat. Igaz, hogy csúszott egy kicsit, mert csak '94 februárban lesz a Konferencia, de azért így is szép eredmény. A tervezett programokat a plakáton végigböngészhetitek, de a figyelmeteket azért felhívom a képzőművészeti kiállításra, ugyanis nagyon örülnénk, ha minél több általalok kreált dolgot hoznátok, amelyeket ott közzsemlére tehetnénk. Érdemes megpróbálni, mert értékes díjak nyerhetők (az első ha jól emlékszem egy nagy kristályváza).

A plakáton található hatalmas összeg se rémítsen meg senkit, a részvételi díjat a HÖK átvállalta (köszönet, hála, miegyéb), úgyhogy abszolúte INGYENES.

Mondanám, hogy mindenkit nagyon szívesen várunk (ami egyébként igaz), de a korlátozott szám 50 f/egyetem. Éppen ezért rohanj jelentkezni, ha a plakátokat meglátod.

Akkor egyelőre ennyit.

Kiss Nikolett

QUIZ 3.

Na, lássuk a harmadik, s egyben utolsó fordulót! E forduló megoldása után nincs más hátra, mint megvárni a fogadást, amit a Roche a jó megfejtőknek rendez, s ahol eldől majd, kikhez kerülnek a díjak.

A feltételek a régiak, a beküldési határidő november 12., helye a Diákirodán található doboz.

(Azért jelenik meg ilyen későn a quiz harmadik fordulója, mert a szerkesztésben résztvevő számítógép szabadságra ment egy kis időre. Nagyon sajnáljuk a történeteket és mindenkitől elnézést kérünk, de ezt hívják egyszerű közhellyel a technika ördögének. Azért mindenkinek jó fejtörést kívánunk. - a szerk.)

Kérdések:

21. A Roche a közeljövőben hozza forgalomba Magyarországon - a világpremierral egyidőben - a Globocef (cefetamet pivoxil) orális antibiotikumot. Mely csoportba tartozik a Globocef hatóanyaga?

- a/ makrolidek
- b/ harmadik generációs cefalosporinok
- c/ quinolonok
- d/ aminoglikozidok

22. A Rocephin (ceftriaxon) a világ legnagyobb forgalmú harmadik generációs parenterális cefalosporinja. A Rocephin alább felsorolt négy tulajdonsága közül melyik az, amelyik egyedülállóvá teszi a parenterális cefalosporinok között?

- a/ béta laktamáz stabilitás
- b/ napi egyszeri adagolás
- c/ széles hatásspektrum
- d/ jó tolerálhatóság

23. Az alábbi hat Roche benzodiazepin készítmény sorszámait párosítsa a felsorolt alkalmazási területek betűjeleivel.

1. Anexate (flumazenil)	a. általános minor trankvilláns
2. Dormicum (midazolam)	b. antiepileptikum
3. Librium (chlórdiazepoxid)	c. benzodiazepin antagonist
4. Nobrium (medazepam)	d. rövid hatású altató
5. Rivotril (chlónazepam)	e. közepes hatástartamú altató
6. Rohypnol (flunitrazepam)	f. minor trankvilláns kifejezett vegetatív tünetekre

24. Párosítsa az alább felsorolt retinoid származékokat a megfelelő indikációs területekkel

1. Isotretinoin	a. akut promyelocytás leukémia
2. Tretinoin	b. súlyos psoriasis és elszarusodási zavarok
3. Etreinat	c. az acne súlyos, más kezelésre nem reagáló formái

25. A Roaccutane és Tigason teratogen hatású, ezért alkalmazásuk terhesség esetén ellenjavallt. Hatékony fogamzásgátlót kell alkalmazni.

- a. nőknél
- b. férfiaknál
- c. mindkét nemnél

26. Mennyi ideig kell hatékony fogamzásgátlást biztosítani a Roaccutane kezelés befejezése után?

- a. 4 hét
- b. 2 hónap
- c. 2 év

27. Mennyi ideig kell hatékony fogamzásgátlást biztosítani a Tigason kezelés befejezése után?

- a. 2 hónap
- b. 1 év
- c. 2 év

28. Meningitis kezelésére hány napos Rocephin kezelés javasolt, ha a kórokozó Haemophilus influenzae?

- a. láztalanvá válás után még legalább 48 óra
- b. 6 nap
- c. 7 nap

29. Mely farmakokinetikai tulajdonságok biztosítják azokat az alkalmazási előnyöket, melyek a Rocephint kiemelik a 3. generációs cefalosporinok csoportjából? Rendelje egymáshoz a szám és betűjeleket.

1. napi egyszeri alkalmazás	a. 100%-os biológiai hasznosíthatóság
2. azonos hatékonyság i.v. és i.m. alkalmazás esetén	b. gyors diffúzió a szövetekbe
3. máj vagy veseelégtelenség esetén nincs szükség dózis korrekcióra	c. hosszú felezési idő (8 óra)
4. A szövetekben 24 órán át tartó baktericid hatás az érzékeny kórokozókkal szemben	d. kiválasztás: 40-50% epével 50-60% vizelettel

30. A Dormicum (midazolam) tablettá milyen hatóanyagtartalommal kerül forgalomba?

- a. 1.0 mg és 2.5 mg
- b. 5.0 mg és 10 mg
- c. 7.5 mg és 15 mg
- d. 10 mg és 20 mg

Wálogatott Critica

Már megint moziban voltam. Már megint egy amerikai filmet láttam. A címe is sokat sejtető volt: **A szerelem hullámhossza**n. A film után többen megkértek rá, hogy ne írjak róla semmi leszólókat, nem tudom miért.

Szóval iszonyú nagy giccs volt. Szólt az egymásnak t remtettségéről, hatalmas érzelmekről meg a csodákról. Azt is megtudhattuk, hogy amerikai történelemnek még mindig csak a századeleji filmek és fimszínészek meg a baseball története számít. Ezenkívül van benne egy idegbeteg nő, aki annyira szép volt hogy 20 percre én is beleszerettem, egy depressziós apa, aki végül is megszerzi magának ezt az idegbeteg nőt és még sok egyéb lapos, egysíkú karakter. Furfangos forgatókönyvíró barátunk egy hálás trükkal - Jonah alakjával - próbált még jobban a szívünkre hatni. Vajon miért van az, hogy az amerikai filmekben a kisgyerekek mindig meleg barna szeműek, mosolygós-szomorúak (szereptől függően), mint ahogy az apukáik mindig kék szeműek és ráncos homlokúak.

Amiért igazán kár volt az az egyikét jó poén amit sajnos sikerült tökéletesen elfelejtenem, mire kiértem a moziból, pedig megpróbáltam, hogy majd beírom a kritikába, enyhítendő a kialakult összképet. Az összes, ami megmaradt az, hogy más filmek miatt sírnak a nők és mások miatt a férfiak (bár a Piszkos tizenkettőn sem sikerült sírnom, biztos nagyon keményszívű ember vagyok).

Tehát minden megvolt benne, hogy tetszen egy kisvakondos papucsban a tévé előtt csiocipszet zabáló elhízott gépirónőnek. Egy ilyen kellene megkérdezni a filmről, én a magam részéről nem meglepettnek nyilvánítom, így most nem kap nyusztit.

Tomi

A Gázsi vezet egy Mercedeset és hazafelé indul. Útközben defektet kap és megáll kereket cserélni. Nagyban dolgozik rajta amikor arra gyűn a Jáózei.

- Szervusz mán Gázsikám, hát te meg mia jó fenét bütykűsz azon az átómbilon, kérlek alássan?

- Hogy az a rossz szé fútt erre Jáózei, nézzén mán. Nem látod, hogy a kereket szedem le!

Na, több sem kell a Jáózeinak felkap egy féltéglát és behajítja veie a szóivédőt.

- Hád de, mán te meg mi a jó francot teszel, hogy meg ne sécoselek?

- Hát gondótam, ha te leszeroled a kereket, én elvieszem a rágyógemagnót.

3. SZELVÉNY

21.	A	B	C	D				
22.	A	B	C	D				
23.	1	2	3	4	5	6		
24.	1		2		3			
25.	A	B	C					
26.	A	B	C					
27.	A	B	C					
28.	A	B	C					
29.	1		2		3		4	
30.	A	B	C	D				

NÉV:.....

CÍM:.....

ÉVFOLYAM/CSOPORT:.....

Az amerikai kutatóexpedíció repülőgépe lezuhan a dzsungelben. Az egyetlen túlélő arra ébred ájultságából, hogy egy egész benszülött törzs állja körül. Halálra váltva remeg, de egy szózatot hall felülről:

- Még nincs véged! Fogd az egyik benszülött lándzsáját, és szüzd le a törzsfőnököt!

A kutató megragadja élete legutolsó lehetőségét, és eként is cselekszik. Erre megszólal újra az éteri hang:

- Na jó... Most van véged.

Tombol a bundásegérőrület

"Újabb áldozatot követelt az Európa szerre egyre erősebben tomboló bundásegérőrület. Az angliai mousehampton-shireford-i otthonában érte a halál a 55 éves Ian Joó magyar származású szellemi szabadfogsú olvasót. A helyszínre érkező mentők egy súlyosan magába roskadt, beesett szemű, csonttá soványodott embert talált, aki egyre csak azt hajtogatta: "Jó, jó, de mi ebben a vicc?" A beteget súlyos és életveszélyes unatkozás diagnózisával a közeli kórházba szállították, ahol rövid szenvedés és félóra MTV nézése után belehalt sérüléseibe.

A bundásegérőrület egy kis magyar városból indult utnak. Első áldozatait a Pécsi Orvostudományi Egyetem diákjainak körében szedte. Jelenleg a világ több pontján tombol korunk új pestise, amelyet csak az AIDS-el lehetne összehasonlítani. A tudomány és a közvélemény jelenleg értetlenül áll az eseményekkel szemben ám az Interpool nemzetközi uszodahálózat nyomozást indított a Vices Fijúk Kompani ellen különös kegyetlenséggel elkövetett erős felindulás és szellemi rágógiumi terjesztésnek vádjával."

-ITAR TASSZ UPI-

- 168 ÓRA -

MELEK
KÖNYV
KÖNYV
KÖNYV

Közelről beszél

Az orvos válaszol

Most induló rovatunkban a legjobb tudásunk szerint végzi a dolgát, amíg a dramaturg jönnek látja. Most pedig jöjjenek a Vazul, az orvosok válaszok:

válaszol a be nem érkezett kérdésekre. Dr. Schreegh kitalált figura, a mi agyunkban született, azért néz ki így. (ha valaki mégis magára ismerne benne, a szüleit hibáztassa) Személyében megalkottuk az ideális orvost: nem iszik, nem dohányzik, nőtlen (viccecske a lányok rovására - haha), több nyelven beszél, folyamatosan képi magát és megél a fizetéséből (akasztófa humorhahaha). Kedvenc állata a bundásegér, ezért került ide. Szülei, akik szintén kitalált személyek, bundásegértenyésztésből éltek, nem is rosszul (ez már nem is vicc, hanem tréfa - ...), de már meghaltak. Vazul doktor sem érzi már valami jól magát (ez itt a plágium helye), de

Az "Igen?" jeligré üzenem: Nem!

A "Nem" jeligré a válaszom: Igen?

A "Különbég" jeligré válaszom: Rollerozzon csak tovább nyugodtan.

A "Balf..." jelige tulajdonosának: Önnek teljesen igaza van!

A "Jobbf..."-nak üzenem: Ebben az esetben nekem van igazam!

A "Siremlék" jeligré: Itt mind a ketten tévedtünk!

Az "Anonymus" nevű kedves olvasómnak: A tiedét!

- Miért öltök meg a TV Meoit?
- ??
- Mert köpött!

- Hogyan osztat fel a rendőr Skóolában egy tüntetést?
- ??
- Leveszi a kalapját és a dományokat kezd gyűjteni a rendőrség javára.

ORVOSTERTELMEZŐ SZÓTÁR HALADÓKNAK

"M"

Maceratio: abortus melletti társaság neve (ellentétét ld. Pacem in Utero)

madárarc: a "Na, ne nézz engem hülyének!" - szindróma egyik jellemző tünete. (továbbá ld. még: tollas hát)

maghordozó: ld. őszibarack, szőlő, alma stb.

magvacska: Móricz Zsigmond Árvacska c. színművének tömör, csak a lényegre szorítkozó feldolgozása

májtok: mejltek

malacia: agylágyulásban elpusztult sertés

mamma: dúskeblű olasz családanya

marihuana: bódító hatású spanyol táncosnő (gy.k. Mari Huana)

mechanizmus: mazochizmus elgépiesedett formája

medencedőlés: földrengés az uszodában

medikus: középre állított, caendre intett orvostanhallgató

megmerevedés: specifikus ingerre bekövetkező kéjes mozdulatlanság

méhfenék: ld. fej-tor

Melaena: vérző Heléna

memória: erre nem emlékszem mit találtam ki

méregképző: patikus

meteorizmus: Haley-szindróma

doky&bp

SZÖSSZENetek

Egyetemünk folyosóján eltévedő medikustársaink egyike-másika már felfedezhette magának a papíron már a múlt félév óta működő ún. diákcentrumot. Ez valami olyasmiről jött létre, hogy itt többek között mindenki megtalálhassa magának a sok intézetben kötelező anyagként elvart, de a jegyzetboltban nem, vagy csak súlyos ezrekért fellelhető idegennyelvű szakkönyveket. Emellett videomagnók és számítógépek armadája várja az érdeklődőket. A gépek a hangzatos NOVELL-hálózába vannak kötve, talán a valamikori egyetemi nagy számítógép hálózat egyik kis sejtjeként. A4-es scanner, színes nyomtató és még ki tudja mi más, ami elvileg azért van, hogy megtaláljuk a tanulásunkhoz szükséges, de anyagi háttér hiányában máshogy nem elérhető eszközöket.

Ez ugyan első látásra így tűnik, de ez persze csak a látszat. Valójában ez korántsem így van. Többektől hallottam már az intézmény döcögős működéséről, holmi behurcolt vírusokról. A minap véletlenül betévedtem ide, hogy egy sürgős megírnivalómat letisztázzam. Akkor is, és azelőtt is az volt az érzésem, hogy érthetetlenül kihalt az egész terem. Körben milliós érték, még kutatóintézetekben is csak ritkán látható nagyságú számítógépek heverték parlagon. Miért?

Aztán megértettem. Erre az aránylag egyszerű kis műveletre szerettem volna rávenni életem addigi

legnagyobb számítógépeit. Leültem az egyik legbiztosabb kinézetű computer-csoda elé és vártam hogy mi lesz. Ehelyett találtam egy olyan gépet ami csak operációs rendszerrel volt felszerelve, hozzávaló programok nélkül. Átmentem a mellette mosolygó társához, de itt sem jártam több sikerrel. Segítségért kiáltottam, mire megérkezett a diákcentrum titkárnője... aki pedig még annyit sem tudott a gépekről, felhasználásukról, mint én, az egyszerű laikus. Vállat vont, mormogott valamit, majd elment.

Vajon akkor meg mi értelme van az egésznek? Naphosszat ott állnak a milliós értékek, amikor minimális energia ráfordításával könnyedén hasznosítani lehetne a meglévő lehetőségeket. Ez több mint pocsékolás.

De kifogásom mégsem az itt felhalmozott eszközök ellen van. Semmi kifogásom egy jól működő komoly számítógépes hálózat ellen, amely esetleg a jövőben még több információhoz juttat minket, akkor ha az jól működik. De jelenlegi formájában a hálózat csak arra jó, hogy az asztal egyik végéről üzenetet küldhessünk a másik végén dolgozó kollégáknak, vagy hogy minden gépről egyaránt nyomtathassunk. Többek szerint az önmagukban nagy kapacitású számítógépek ebben a formában hálózatba kötve a memóriájuk akkora részét foglalják le a hálózati teendőkhöz, hogy az egyébként egyszerű feladatokat is csak óras izzadás után képes megoldani. Másrészt viszont a meglévő

hálózat is csak csikorogva mozog. A server gép jelenleg sem működik, így viszont a kisebb gépek csak félgőzzel képesek a WordPerfect és hozzá hasonló "nagy formátumú" programok futtatására.

Tiszteletet érdemel a Hallgatói Önkormányzat kezdeményezése, hogy segítséget nyújtsanak nekünk, ha már a kollégiumban nincs lehetőségünk normális számítógép használatra és a diákirodáról is - teljesen jogosan - kinézik az embert, ha napokon át ott próbálja végezni az ügyes-bajos dolgait. De itt az anyagiakon kívül más is sürgősülne. Hozzáértés és lelkesedés, ami nem biztos, hogy maradéktalanul megvan mindenkiben, akinek pedig feladata lenne. Én úgy képzeltem, ha valakit felvesznek egy állásba, azt azért teszik, mert az illető tudása és lelkesedése alkalmassá teszi a feladat elvégzéséhez. De ha nincs gazdája az egésznek, akkor egy jó kezdeményezés is így járhat. Az év eleji vírustámadás óta - mikor is újra kellett installálni az egész rendszert - összeomolva hever az egész, és látszólag ez nem is érdekli senkit. Vajon ez meddig maradhat még így?

És akkor még a nyitvatartásról (ami elég követhetetlennek tűnik) nem is beszéltünk. Elvileg 14-19 óra között van nyitva, ami maga is eléggé szűkreszabott, de még ez is le szokott rövidülni. Másrészt sokan közülünk - én magam is - délelőtt is ráérnénk ide bejutni de akkor zárva van.

Tomi

Meghívó

A POTE Tudományos Diákköre 1993. november 18-án (csütörtökön) 17-órától kezdettel tartja Idei Közgyűlését a IV. sz. előadóteremben. A program:

- Az Idei díjazott Rektori Pályamunkák
- Tájékoztató a Rektori Pályamunkák Diplomamunkaként való elfogadásáról
- Az Idei Demonstrátori Ösztöndíjak
- Tájékoztató a Ph.D. programról
- A tavalyi Országos TDK Konferenciáról
- A következő HÁZI TDK Konferencia rendezéséről
- Néhány szó a TDK SzMSz-ről.

Számítunk minden tudományos diákkörös hallgató és témavezető oktató feltétlen megjelenésére. Szeretettel várunk minden érdeklődőt.

Levél

Monsieur Generoix levelet küld főnökének, Monsieur Tharaud-nak a következő szöveggel: "Kedves uram! Mivel feleségül veszem Yvonne klaszonyt, kérem, hogy nevezett hölgygel minden intim viszonyt szíveskedjen megszüntetni."

A főnök elolvassa a levelet és így válaszol: "Elolvastam körlevelét, s bízom benne uram, hogy kollégám, hozzám hasonlóan méltányolni fogják kérését..."

SOCCER NEWS

Lets here it for the fifth year football team who justifiably became this years unbeatable champions, winning the first prize in the E. P. Soccer Tournament. On their way to the top they crushed the former champions, the third year, in the semifinals 3 - 0, and the fourth year 6 - 1, in the final.

The highest goal scorer JOHN TOLIOPOULOS. The best goal keeper being, MOHAMMAD JABERNARI.

The champions from left to right:

Top row: Nico Zagoreos, Jama Adam, Levente Levi, Alireza Najjar.

Bottom row: Adel, Mohammad Sheragi, Mohammad Jaberansari, Manolis Choustoulakis, Ali Saleh (not in photo).

The winning team was managed by Nasser H. Hayderh.

LEVENTE'S CORNER

NUTRITION AND CANCER

Recently the national cancer intitute has conducted a study among 26.000 men and women to find foods that protect against developing malignancies. They found that foods rich in folic acid provide considerable protection from cancer. Foods rich in folic acid include liver, asparagus, whole wheat and sweet potatoes.

These foods are of particular benefit in colon and rectal cancer reducing the occurance 29-35%. Other foods aimed at

protection include eggs, salmon, broccoli, beans, kiwi and cantaloupes.

A second study indicated that yoghurts which contain live cultures reduce the chance of breast and colon cancer. Here apparently the bacteria in the cultures can pass through the intestinal mucosa and prompt immunological reactions which are of benefit in tumor protection. So let s hear it for the yoghurt lovers.

HALLOWE'EN BASH

Many of you would agree, that in the past the student council has not done too much to prove itself in the face of student community, but this has all changed as of last year. They are involved in number of important ways to ease the relations between students and faculty, and have sponsored many student activities in an

attempt to increase school morale. The last of this was an extremely successful halloween party. The council would like to organize more such parties, but for this they need the help of students and their opinions on how such events can be made better. If you have a desire to help or an opinion to state, talk to your class reps, after all that's why you voted for them. (This is not student council opinion)

SMOKING LEADS TO IMPOTENCE

Researchers at the Pisa University, Italy, have found that men who smoke for several years run a 20% greater chance of impotence when compared to nonsmokers.

LL67

PARADISE FOUND

The average pack-a-day smoker smokes 7.300 cigarettes a year, totalling some 70.000 puffs. There are 48,8 million smokers in the United States with a per capita consumption of 3196 cigarettes. By comparison, the US leads the way in the move towards a smoke free society for the western world.

85% of cigarette smoke by weight is nitrogen, oxygen and carbon dioxide. The other 15% contains over 25 different gasses, chemicals and elements that make up the "hazardous" fraction. These include such awful things as formaldehyde, ammonia, phenol, vinyl chloride, etc. Of all these, smoke contains at least 14 carcinogens, and at least 10 toxins and irritants. Cigarette smoke is responsible for 1/6 th of all death.

In general, smokers drink more alcohol, coffee and tea. Their weight and blood pressure are slightly less and their heart rate is quicker. They have earlier menopause, can't exercise as hard and their immune systems are lowered. They have a reduced HDL/LDL ratio and prostacyclin level...yet smokers continue to smoke and they like it.

The Archbishop of Norway, when asked if he sits in the smoking or nonsmoking sections when travels, he immediately stated that he sits in smoking section. His reasoning was stated clearly and unhesitantly: "Smokers are far more interesting". This comes from a strongly antismoking society. A pack of cigarettes costs at least 600 HUF. As it is, with all this modern "health awareness", it takes a very special type of person indeed to smoke. Smokers are well aware of "cost" of what they do. Just financially, an American pack-a-day smoker will spend about 100.000 HUF a year on cigarettes while a Norwegian will spend 220.000 HUF. The smoker knows that he

may get lung cancer, COPD, coronary heart disease, etc. The smoker is increasingly aware of the discrimination against him. Its basically illegal to smoke in San Francisco. The main point of this rambling is that the smoker knows he only lives once and he is going to take full advantage of that.

There are very few things more pleasing than a cigarette with your cup of fresh, hot coffee. The satisfaction that comes from a cigarette after intense love making is unparalleled. A half an hour before an exam, a cigarette may be the only thing keeping you from psychotic episode. You've never truly enjoyed a perfectly prepared chateau briand until you follow it up with a dose of nikotine as you are nursing your sherry. It's little things like this that mean so much to smokers.

Did you know that a cigarette before and after studying a chapter of your least favorite subject (or any other subject) actually increases retention ability? Did you know, that smoking reduces your risk of getting Alzheimer disease? The list goes on.

It is an unfortunate fact that a growing number of nonsmokers would like to see tobacco made illegal. My personal oppinion is that people should look a little harder into their own lives before they look so hard into the lives of others. If smoking becomes illegal I'll be the first man on line lobbying to make unlawful the consumption of meat, smoked goods, commercial vegetables, canned foods, urban air...Nuclear powerplants and powerlines should be illegal...sex should be against the law...cars and airplanes should be outlawed, not to mention guns, knives, forks, blunt weapons of any sort...color TV-s, refrigerators, the cutting down of trees, deodorants, rock music, X-ray machines, industry...Shall I go on? The bottom line is that there are people who don't smoke and there are people who do smoke. Smokers add spice to life so leave them be and enjoy their company. (Also, don't knock it 'till you try it.)

Answer to Istvan Bognar

Your letter was pretty amusing because it made some real childish simplicities. We dont think that consuming "meat, smoked goods, commercial vegetables and canned foods" can be regarded the same as smoking, because by eating meat or breathing urban air you harm nobody, but yourself. The nonsmokers worry about themselves, besides you, because smoking doesn't affect only the smoker but also the people around him.

Our personal oppinion is that you may smoke as much as you want untill a nonsmoker doesn't have to use the same smoky air. You say that industry, cars, airplanes, refrigerators, deodorants also pollute the air. It is true. But we think that we should start making this world a better place for everybody and this effort needs sacrifices. It is true that living in a world wich doesn't have cars, airplanes, industries etc. is just a childish illusion; on the other hand its more easy to live without cigarettes. By the way we can fight pollution and all diseases related to it by starting at the lowest level.

We just want to make clear that smoking can't be a personal matter because besides doing harm to yourself, you affect in a

hazardous way other peoples life. And finally you should follow the example of Fidel Castro (promised not to make public appearances with his famous cigar) and Lucky Luke who quited smoking a long time ago (check the latest editions). Let's try to overcome the image of the macho man or the liberated woman with a piece of death between their fingers.

Deák Péter
&
Tzeferakos Georgios

P.S.: Although we are against smoking, be sure that if somebody made sex illegal we would be the first ones to fight against this law.

We prefer this without cigarette

TÖRPPAPA ÉS A SAXIS NYUSZI

A zenei élet bővli dömpingéjre nem én fogom először a figyelmet felhívni. Mindannyian észrevettük már, hogy a slágerség szabályainak megfelelően új és új, alig különleges zenék dobódnak fel a médiákból amik már egymástól sem igazán különböznek. Amikben a slágerség csak egy jól vagy az új divat szerint direkt rosszul eltalált hangzás képében jelenik meg, a kommunikáció minden csatornáján ömlik az értéknek kikiáltott primitívség (lásd art decco-tól techno fültépésig oda-vissza-helyre-tétre-befutóra).

De mégis vannak kis szigetek, és szerencsénkre a füstös jazz klubok sem haltak ki. Most éppen mint Csepregi In Line látogatott meg bennünket ez a fajta ritkán látott kedves vendég, a zenei igényesség.

Évente legalább háromszor tűnik fel Pécs vakolatlan falain libegő plakátfoszlányokon egy új, mely egy még nem hallott vagy csak hírből ismert együttes koncertjére csalogat. Lehet ez a név Csepregi In Line, Debski-Vasvári Group, vagy akár hangzatos nevű Hungarian Jazz Supergroup, végül is mindezen nevek ugyanazt a nyughatatlan egy-két vándortag kivételével állandó társaságot jelentik, akik a változó tagokkal mindig felfrissített, de állandó kitűnő minőségű jazz zenével oltják a kommersztől értékesre kiéheztetett füleink szomját.

A hétfői koncert langyosan indult de emögött már lehetett érezni a tudatosságot amire a színpadon elejtett ironikus megjegyzések és a közönségnek kiszóló, játékra invitáló megjegyzések sejtettek. Nem kellett sokat várnunk míg végre "bepörgött a banda" és forróra hevült a hangulat. Egekig csaptak, vagy legalábbis falakat feszítettek az őszhangzatok és diszsonanciák az ihá klubjában, ahol zenészre hallgatóra egyaránt valami minimális levegő jutott, és percekben belül a legfehérmájúbb

zenehallgató is azon vette észre magát, hogy a lábával üti a taktust és legkülönbözőbb izmai a legviccesebb irányokba rángatják a fejét. A Montreal Ballad és a Back In Nang c. albumokról ismert számok újdonságot nem jelentettek ugyan, de a kitűnő zene mellett valójában a hangulat az ami igazán említést érdemel; ahogy az együttes tagjai játszottak nem csak a hangszerükkel, hanem velünk a közönséggel is, ahogy tapsolást koldultak tőlünk és a sikerüktől motiválva még jobbák és jobbák lettek csak attól, hogy élvezték amit csináltak. Solti János a dobok mögött csak az csinálta amit nagyon tud: pontosan és véresen profin adta a ritmust, amire a többieknek csak fel kellett akasztaniuk a zenéjüket. Csepregi mint Babar király rendületlenül fújta a szaxofont miközben helyben toporgott, lépkedett, és táncolt. Vasvári Pál (no nem a forradalmár) törppapa legjobb hagyományait idézően, hathúros bőgőjét lehunyva szemmel páros lábbon ugrálva kínozza és kényeztette. És még volt valaki, egy kongás akit sajnos nem ismerek, aki lelkesedében szóló közben megfeledkezett arról, hogy használni akarja a dobverőjét és amíg megtalálta egy kézzel vert pazar taktusokat. Az egész színpad mozgott lüktetett. A csúcspontot a Cien Kilos De Papa (száz kiló krumpoli) c. szám jelentette amely latin ritmusai után és az elmaradhatatlan ráadás előtt Csepregi egy szál szaxival tapsoltatta végig a közönséget a new-yorki füstös jazz kocsmák zenéjétől a rock & roll gyökereiig terjedő skáláról kiválasztott idézetekkel díszített szólóján. A koncert több mint két órára sikeredett ám mégis percnyi rövidegűnek tűnt. Ez így ebben a formában öt saxis nyuszi.

B&I

Confabula

POTE Hallgatók lapja

Felelős szerkesztő: Deák Péter

Főszerkesztő: Balotincz Péter

Szerkesztőségi tagok: Nagy Balázs, Tóth Tamás, Tóth Gábor,

Nyomdai munkálatok: Molnár Csaba

Szerkesztőség: Pécs, Szigetl. út 12. 7624 POTE Diákiroda

Tel.:(72)-324-122/1541, 1363 Fax: 326-244

A SZERK.

Október huszonkettő, de már huszonharmadika lánában ég az egész ország. Nálunk meg díjkiosztó ünnepséget rendeznek az aulában. Jó tanuló - jó sportoló, rektori pályamunkák díjának átadása.

Az ünnepség előtt a díjazottaknak szóltak, hogy öltözzenek fel rendesen, amúgy ünnepösen meg megemészt, mert hát ugye ciki, ha valaki farmerban és pulóverben veszi át a díjat. Meg is jelent a társaság, amúgy ala pucera. Ez a kiöltözés azonban inkább szólhatott október 23-a tiszteletének, mint az eredmény hirdetésnek.

Ha valaki azt mondja, figyelj hapsikám megjutalmazunk, mert jól dolgoztál, akkor ködös agyamban felrémlik egy plakett, vagy olcsóbb megoldásként egy oklevél (laser printerrel egy perc alatt előállítható, abból meg most már minden útfélen akad egy) képe, amit később kitéhet az ember a polcára, esetleg felakaszthat a falra, vagy csak mutogatni tud, amúgy póríasan a fiókból elővéve (még ha helytelen magyarsággal teszi is ezt). Mert ahogy a mondás (közhely) tartja: a pénz elfogy, az írás megmarad. Gyorsan megjegyzem nem a pénzt reklamálom. Igenis kapjon pénzt, mert kell (ösztöndíj kiegészítésként), mert esetleg éveket dolgozott (szabadidejét áldozva) azért, hogy rektori pályamunkája díjat nyerjen. Am ne csak azt! És itt visszatérve a kiöltözésre. Ahhoz, a kopott fehér (még csak nem is fehér) borítékba bújtatott pár bankóért nem kell nyakkendő, kiestélyit húzni. Azt igenis át lehet venni farmerban és pulóverben, vagy fel lehet adni, mint értéklevelet postán. Az ember ugyanis ha kivette belőle a pénzt, akkor csak egy gyűrött, Robotron géppel megcímezett boríték és a pályamunka értékelésének rosszul sikerült, helyenként nehezen olvasható fénymásolata marad. Ebben valahol elveszik a végzett munka tisztelete. A borítékot meg egy nagy takarítás során kidobja. Ugye azért, be lehet látni, hogy erre a nyertes még csak büszke sem lehet. Pedig szeretne. Ennyi kérés azért respekálható? Vagy nem?

B.P.

CONFABULA

II. évf. 13.szám

'93 december

POTE Hallgatók lapja

Tartalom helyett:

Ebben az évben ez lesz a CONFABULA utolsó száma, s mint ahogy ilyenkor szokás Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet kell, hogy kívánjunk. Mielőtt ezt az utolsó oldalon megtennénk, közel 17 oldalon kell, hogy túljusson a kedves olvasó. Hogy mit talál ebben a bővített ünnepi számban?

Nos:

- A La Roche által tartott fogadás képeit villantjuk fel a második oldalon.

- Dr Boncz ImreTM foglalja össze mit is tettek értünk a mi választott képviselőink a HÖK keretében.

- A harmadikon egy Ember nyilatkozik.

- Egy hamisítatlan B&I&Tomi összeállítás is található a lapban.

- Van ebben a számban is Bundasegér, de egy másik tudományos cikket is leközlünk az Erősítőpattogatókról (az utólagos hagymaszagért elnézést!)

- Az angol oldalakon Dr. Tima Lajos interview található, oh ye!

- Egy felmérés arról, milyen is a szexuális beállítottsága az egyetemista népeknek.

Kellemes időtöltést és jó szórakozást kíván

- a szerkesztő -

Boldog Karácsonyt!

Pécsi Orvostudományi Egyetem
Hallgatói Önkormányzat

7624 Pécs, Szegedi út 12.

Tel.: (72) 324-122 Fax: (72) 326-244 E-mail: ELLA@UNI

Prof. Dr. Kellermayer Miklós Úr részére
Pécsi Orvostudományi Egyetem
Oktatási rektorhelyettese

Tisztelt Rektorhelyettes Úr!

Közel egy éves levelezés és tárgyalás után a Népjóléti Minisztérium feloldotta a hallgatók tankönyvvásárlására vonatkozó, a 2004/1991. (HT4) Korm. határozatra való hivatkozással tett megkötését. Sajnálatos módon a támogatás kérése, s a hozzá kapcsolódó problémákról megnyugtató rendezése mégsem sikerült. Ebben közrejátszott az, hogy időközben az egészségügyi felsőoktatás átszerveelt a Művelődési és Köznevelési Minisztérium felügyelete alá.

A támogatással kapcsolatban az alábbi javaslatot teszem Rektorhelyettes Úrnak a Hallgatói Önkormányzat Választmányának 1993. november 23-i ülésén megfogalmazottakkal összhangban. A hirdetősláblákon közzétett könyvek és jegyzetek listáját, melyek a támogatási keret terhére megvásárolhatók, kérem bővíteni. Ez két lépcsőben valósítható meg. Először az egyetemi jegyzetboltban kapható szakmai, vagy a szakmához szorosan kapcsolódó könyvek (szótárak, nyelvkönyvek) vásárlását szíveskedjék engedélyezni. Továbbiakban pedig felkérem az egyes évfolyamok képviselőit, hogy állítsák össze és juttassák el Önökhöz azon szakmai könyvek listáját, melyekre igényt tartanak.

Úgy vélem, az így összeállított újabb lista, a könyvesbolti választéknak bővítése a rendelkezésre álló támogatás racionális elköltéséhez jelentős mértékben hozzájárul.

Rektorhelyettes Úr megértését, s a Hallgatói Önkormányzat kérésének támogatását előre is köszönöm.

Pécs, 1993. november 24.

Tisztelettel:

Boncz Imre
Hallgatói Önkormányzat
elnöke

Jó javaslat! Támogatom és engedélyezem.

Pécs, 1993. november 29.

Kellermayer Miklós
Rektorhelyettes

